

KATYA BUCHATSKA

You Will See This Light on the Sunniest Day

20/07 - 02/09/2023

hunt kastner s potěšením představuje samostatnou výstavu Katyi Buchatsky ve spolupráci s galerií The Naked Room, Kyjev, Ukrajina.

„Každý den pozoruji krajinu, která se má změnit. Ale ona se nemění.“ - Katya Buchatska

Poslední večere od neznámého autora malovaná v lidovém stylu visela na statku na jihozápadě Ukrajiny, kde se 24. února 2022 nacházela Katya Buchatska. Ukřižování a zmrtvýchvstání teprve přijdou a stále zůstávají v nedohlednu, ale zrada se již dala do pohybu. V tu chvíli se vše změnilo, i když vše zůstává stejné. Svět je najednou jiný, dějiny se tvoří, ale někde jinde.

V díle Buchatské se čas takto hroutí často. Muzeum a jeho konvence pro ni mohou být užitečným způsobem, jak tento kolaps inscenovat, ale trvá na tom, že se děje neustále. Prehistorie – která pokud se jí pokoušíme vystavovat je vždy alespoň částečně vymyšlená – se tak stává místem, kde se vlastně reprezentuje současnost. Pro výstavu v hunt kastner se autorčiny šperky, vystavené jako náležiště z pohřebišť proměňují zvýšeným vědomím smrti. Z něčeho každodenního se stává zhmotnění touhy nosit vše najednou, protože to může být naposledy. Brnění je vyrobeno z olova – jako ochrana proti radiaci, která může a nemusí být symbolická. Čas se zde propadá mezi černobylskou katastrofu, která se udála rok předtím, než se Buchatska narodila, a setkává se s nejistou budoucností Záporožské jaderné elektrárny, která se v současnosti nachází na frontové linii války. Přítomnost v sobě samozřejmě obsahuje minulost. Ale když se přítomnost příliš dlouho zdržuje a nikdy zcela nepřechází do dalšího okamžiku, pak je minulostí a zároveň budoucností, tedy dokud tento protahovaný okamžik trvá.

Neustálá, naléhavá přítomnost války samozřejmě vyvolává otázky o užitečnosti umění. Victoria Amelina, která 1. července zemřela pod ruskou střelou, když pracovala na záznamu ruských válečných zločinů, řekla, že jako spisovatelka nemohla k výpovědím těch, s nimiž dělala rozhovory, nic dodat.¹ Věděla však také, jakou hodnotu mají slova, která nám pomáhají pochopit věci, jež samy o sobě tak snadno nevypovídají. Když psala o svém rodném městě Lvově – a propletené historii hladomoru na východě a holocaustu na západě – říkala, že "jako spisovatelka mohu jen naslouchat mlčení, které vyvěrá z půdy města, a snažit se je přeložit do jazyka, kterému živí rozumějí".² Buchatska je svědkem vlastní zkušenosti – bezesné, úzkostné, nudné normálnosti života, kterou nezastavila válka – a zviditelňuje její křičící, apokalyptickou, potenciální energii. Jak válka pokračuje, čas se dále hroutí. V každodenní rutině poblíž jejího domova v Kyjevě je povrchní normalita přerušována středověkými kometami a protivzdušnou obranou, která osvětluje oblohu, téměř jako předzvěstí konce časů, jež vyvolává intenzitu přítomnosti. Čekání mileniálů na apokalypsu však není čekáním na katastrofu, ale na vytržení, radost, kterou konec čekání přinese. Pro útočníka je kultura odporem, stejně jako odpor je kulturou. Porážka musí znamenat porážku kultury. Ti ty, kdo čekají na konec války, kdo ji prožívají a jsou jejími svědky, čekají na vítězství.

John Hill

Katya Buchatska se narodila v roce 1987 v Kyjevě, Ukrajina, kde stále žije a pracuje. Buchatska se zabývá pojmem času a zkoumá koexistenci lidských a nelidských forem života, dekonstruuje předměty a dává jim nový význam. Její často hravé prezentace zpochybňují divákovu vnímání reality. Studovala grafické techniky a ilustraci na Institutu NTUU KPI v Kyjevě (2003-2007), výtvarné umění na École Nationale Supérieure d'Art de Dijon ve francouzském Dijonu (2008) a monumentální malbu u profesora Mykoly Storoženka na Národní akademii výtvarného umění a architektury v Kyjevě (2008-2015). Spolupracuje se skupinou pro zachování odkazu huculské naivní umělkyně Parasky Plytké-Horytsvit.

¹ Victoria Amelina, 'Diary of Silence', *apofinie*, březen 2023 - apofenie.com/letters-and-essays/2023/3/21/diary-of-silence

² Victoria Amelina, 'Nothing Bad Has Ever Happened', *Arrowsmith Journal*, vol. VII, červen 2019 - arrowsmithpress.com/nothing-bad

*Rádi bychom poděkovali Ministerstvu kultury České republiky a
Magistrátu hl. města Prahy za dlouhodobou podporu našeho programu.*